

forhold til at fremlægge nogle forslag over for svenskerne, som virkelig vil gøre indtryk.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KRF):

Skiftende danske regeringer har forgæves søgt at opfordre svenske regeringer til at lukke Barsebäck. Det er desværre ikke lykkedes, og det er under al kritik, at den svenske regering har trukket sagen i langdrag igen og igen og endnu ikke har fået lukket Barsebäck.

Nu er der snart gået 6 år, siden den svenske rigsdag besluttede at nedlægge Barsebäck, og man skulle tro, at det ville have været muligt at finde andre energikilder i Sverige til erstatning for atomkraften og dermed også få den afvikling, som er nødvendig og påkrævet, men viljen har åbenbart ikke været til stede.

Da man i 1997 i den svenske rigsdag besluttede at lukke Barsebäck senest i år 2001, var man jo godt klar over, at der selvfølgelig skulle findes nye energikilder, også energikilder, som ikke ville forvære problemerne i forhold til Kyotoaftalen. Vi må bare sige, at enten har man ikke villet, eller også har man ikke set mulighederne, eller også kan der være helt andre forklaringer på den situation, der er i dag.

Reaktor 1 blev lukket i 1999, men reaktor 2 er endnu ikke lukket. Den daværende svenske næringsminister lovede i 2001, da man ligesom ikke kunne opfylde det, man selv havde besluttet, at i år 2003 ville Barsebäck lukke. Og nu senest i marts måned kunne man høre fra den svenske næringsminister, Leif Pagrotsky, at Barsebäck kunne lukkes enten i 2004 eller 2005. Endnu en gang er beslutningen om lukning af reaktor 2 blevet udskudt, om end man kan sige, at det jo bare er at trække tingene ud igen og igen i stedet for at sige, at nu skal det løses, og nu må vi altså få lukket reaktor 2, som vi besluttede i 1997.

Det er min opfattelse, at både den tidligere regering og også denne regering ved skiftende indenrigsministre har gjort og gør, hvad der er nødvendigt i denne sag. Kravet er en lukning af Barsebäck hurtigst muligt, og alt andet er uacceptabelt. Men vi må altså også erkende, at det er op til den svenske regering at beslutte, hvornår det skal ske. Det er altså ikke herfra, at vi kan bestemme, hvordan de skal handle og agere i Sverige.

Men uanset at det ikke er lykkedes, uanset at det ikke er her, beslutningen skal ligge, så skal der være et fortsat pres på den svenske regering om, at det er uacceptabelt. Jeg tror, at det var den radikale ordfører, der sagde, at det simpelt hen er pinligt, at der ikke er sket mere i den her sag.

Så et fortsat pres for at Barsebäck skal lukkes, er det, som vi kan gøre, og det vil jeg selvfølgelig opfordre regeringen til at gøre.

Kl. 17.40

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for en god debat og også tak for en massiv opbakning til den linje, som regeringen har lagt i denne sag fra første færd. Nu skal det jo ikke være en konkurrence om, hvem der skriver flest breve på hvis opfordring, men jeg føler lige anledning til at sige til hr. Jørn Dohrmann bare for en god ordens skyld, at der, som jeg også sagde i mit første indlæg, har været korresponderet ret flittigt med den svenske regering. Jeg tror faktisk, at jeg, hvis har jeg talt det rigtigt op, til dato har sendt otte breve på regeringens vegne, så det er altså ikke først med udsigt til den forespørgselsdebat, vi har her i dag, at regeringen meget klart har markeret over for den svenske regering, hvad der er en dansk position i denne sag.

Jeg er naturligvis indstillet på på ny at rette en henvendelse til den svenske regering, og jeg er også glad for at kunne rette den henvendelse med så massiv en støtte fra et næsten samlet Folketing. Jeg skal egentlig stærkt beklage, at Enhedslisten føler sig foranlediget til at sætte sig udenfor og dermed i virkeligheden forhindrer, at den henvendelse, som regeringen nu kan rette til den svenske regering, kan ske med afsæt i et enigt Folketing. Det synes jeg egentlig er en lidt pudseløjerlig attitude, når man nu øjensynlig mener – sådan argumenterer man jo – at man faktisk er dem, der brænder mest for denne fælles sag.

Jeg vil egentlig opfordre Enhedslisten til at tænke sig godt om, inden Folketinget får lejlighed til at tage stilling til de to forslag til vedtagelse, der er fremsat. Jeg tror, det ville være en stor styrke, at det er et enigt dansk Folketing, der markerer en enig dansk holdning. For som det jo også er fremgået af debatten, både ved statsministerens indlæg og mit eget indlæg, og flere ordførere har også været inde på det samme, så er det jo i sidste ende en svensk afgørelse,